

MAČEK V RAI

Kratki film **ANE ČIGON**

Dolžina: **9 min 44 sek**

Občinstvo: **odrasli**

Žanr: **politična drama, satira**

Tema: **EU, begunci**

Državi produkcije: **Slovenija, Hrvaška**

LOGLINE

Satirična mačja pripoved, ki skozi vsakodnevne medsosedske odnose zrcali pereča evropska zunanjepolitična vprašanja.

NAPOVEDNIK

vimeo.com/886210288

TEHNIČNI PODATKI

Tehnika animacije: **2D kolažna animacija**

Razmerje slike (kino): **1 : 1,85**

Razmerje slike (TV, video): **16/9**

Zvok: **Stereo, 5.1, brez dialoga**

Leto produkcije: **2024**

Ko-produkcija: **URGH!, RTV SLOVENIJA (Slovenija), BONOBOSTUDIO (Hrvaška)**

Sofinancerja: **SFC, HAVC** | Tehnične usluge: **Viba film**

DISTRIBUCIJA

Prodaja filma: **BONOBOSTUDIO** ✉ info@bonobostudio.hr

Projekcije v galerijah: **ANA ČIGON** ✉ mail@anacigon.si

Formati: **DCP, ProRes HD, H264 HD**

URGH!

 **RADIO
TELEVIZIJA
SLOVENIJA**

**BONOBO
STUDIO**

 **SLOVENSKI
FILMSKI
CENTER
JAVNA
AGENCIJA
SLOVENIAN
FILM
CENTRE**

**Croatian
Audiovisual
Centre**
Hrvatski audiovizualni centar

 **viba
film**

EKIPA

Scenaristka, režiserka in avtorica likovne podobe: **ANA ČIGON**

Animatorji: **KATA GUGIĆ, ANA ČIGON, ANA HORVAT,**
BERNARDA KRISTAN, LEA VUČKO, DAMIR GRBANOVIĆ

Oblikovalka ozadij: **JULIJANA BOŽIČ**

Montažerka: **IVA KRALJEVIĆ**

Avtor glasbe: **TOMAŽ GROM**

Oblikovalec zvoka: **BOŠTJAN KAČIČNIK**

Glasovi: **APHRA TESLA, TEA VIDMAR,**
JOŠT JESENOVEC, BLAŽ ŠEF, ANA ČIGON

Kolorist: **TEO RIŽNAR**

Producentka: **VIVA VIDENOVIĆ (URGH!)**

Koproducentka: **VANJA ANDRIJEVIĆ (BONOBOSTUDIO)**

SINOPSIS

Film se odvija na travnikih treh mačk različnih družbenih slojev, ki svoje teritorije varujejo z vrati. Vzpostavljene krhke medsosedske odnose porušijo bežeče mačke, ki prečkajo mačja ozemlja. Za razrešitev tega mednarodnega konflikta najuglednejši mačji državniki oblikujejo pretkan načrt, ki bo nedvomno terjal nedolžne žrtve.

IZJAVA REŽISERKE

To je zgodba o Evropski uniji, o tem, kako nezdržljivi so njeni ideali o enotnosti in demokraciji z njeno begunsko politiko. Je tudi zgodba o Sloveniji, njenem obrobem položaju znotraj EU in prehodnem statusu na begunski poti. Nasprotje med pozitivnim videzom EU in njeno dejansko politiko se v animaciji odraža tako, da idilično barvito okolje s prikupnimi mačjimi protagonisti naposled trči ob brutalnost brezsrčnega izгона. Prizori so polni pomenljivih detajlov (kot so opraskane in povite tačke mačjih pribežnic), ki napovedujejo tisto manj civilizirano zgodbo, razkrita ob koncu filma. Vsi navedeni elementi so subtilni, da puščajo prostor za različne interpretacije, a le do zadnjega prizora, ko si dovoljujem jasnejšo avtorsko izjavo, podkrepljeno s politično obarvano partituro Beethovnov Ode radosti.

O AVTORICI

ANA ČIGON (1982) je uveljavljena slovenska vizualna umetnica, znana po video umetnosti, filmih in performansih. Njena družbenokritična dela pogosto vsebujejo elemente humorja, ironije in satire. Ustvarja na področju dokumentarnega in eksperimentalnega filma ter animacije. V slednji je zaradi svoje akademske izobrazbe v slikarstvu in video umetnosti zadnje čase našla največ navdiha.

SPREGLEDANI RAZGLEDI, 2019, eksperimentalni film

UPORNI DUH, 2017, kratki animirani film

REMEMBERING THE OTHERS / SPOMINJANJE DRUGIH, 2015, dokumentarni film

ODKRITJE ONSTRAN PROSOJNOSTI, 2009, video umetnost

KONTAKT REŽISERKE

☎ 00 386 41 862 145

✉ mail@anacigon.si / anacigon@gmail.com

🌐 www.anacigon.si

f facebook.com/ana.cigon

Ana Čigon, fotografija: Nada Žgank

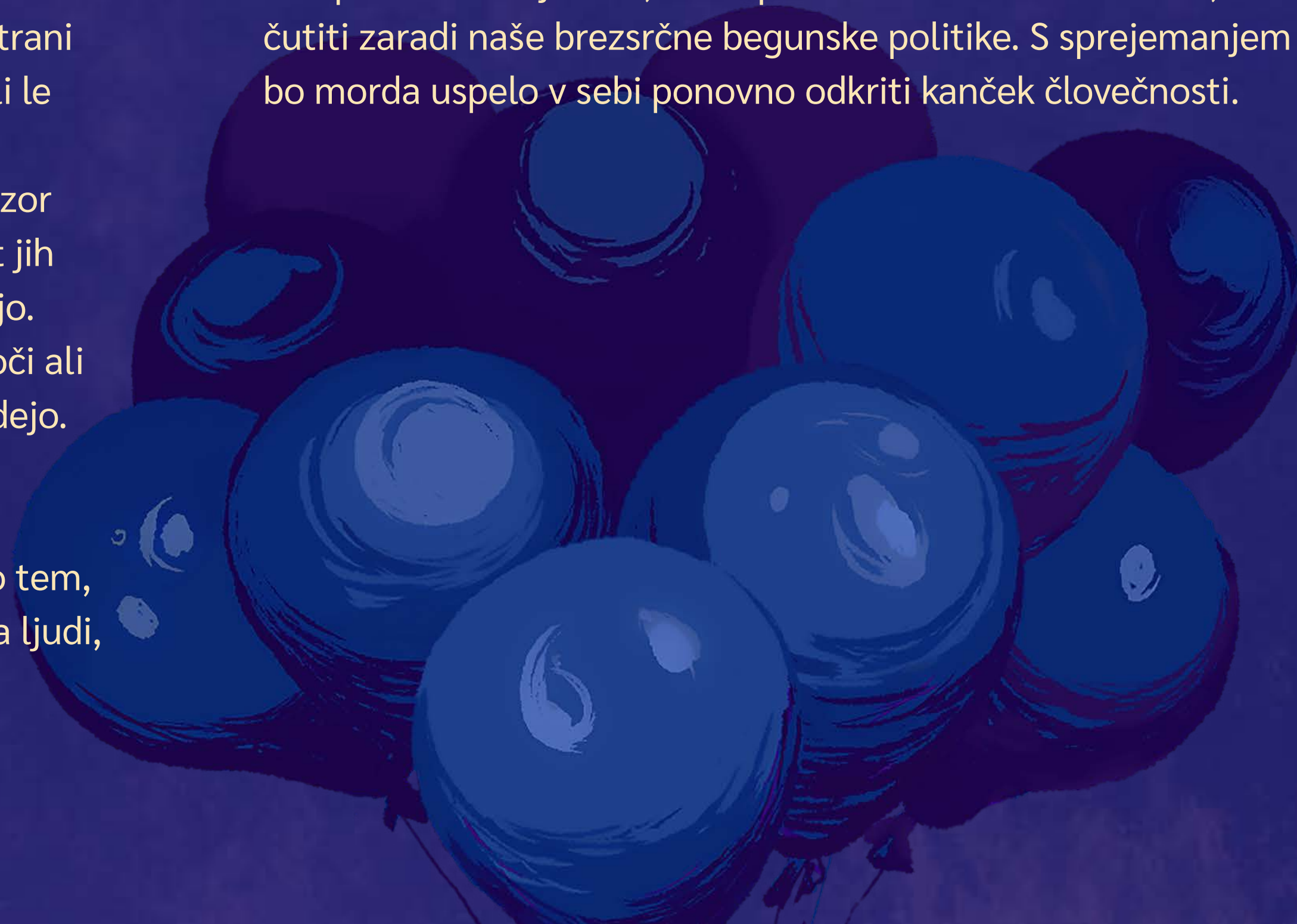

OZADJE FILMA

Septembra 2015 so se kopičile novice o beguncih, ki so obtičali na slovenskih mejah. Prijateljica me je povabila, naj grem z njo na mejni prehod Obrežje. Tja naj bi odnesli odeje za begunce, raziskali dogajanje in kaj posneli, če bi se zdelo smiselno. Ko sem hodila med begunci, šotori, organizacijami za pomoč beguncem na eni strani ceste ter policijo, avtomobili in turističnimi avtobusi na drugi strani, sem zmrznila, nisem vedela, kaj naj storim. Čutila sem le strašansko sramoto in jezo. Ob prihodu domov sem prižgala televizijo in nisem mogla verjeti, kako nehumana in neinformativna so bila večerna poročila. Spomnim se politika, ki je izrazil zaskrbljenost nad tem, koliko denarja porabimo za begunce. Edine investicije, ki sem jih zaznala s strani države, so bili policisti, ograje in helikopterji; dejansko pa so pomagali le navadni ljudje, neformalizirani kolektivi in nevladne organizacije.

Naš takratni premier je evropskim voditeljem predlagal poostren nadzor na makedonsko-grški meji, da bi preprečili »nelegalne migracije« (kot jih je sam opredelil) v države EU in s tem tudi prihod beguncev v Slovenijo. Predlagal je napotitev policistov, niti omenil pa ni humanitarne pomoči ali integracije beguncev v družbo. Premier je bil zelo ponosen na svojo idejo. Mene kot državljanke Slovenije pa je bilo sram, kot me je še danes, saj devet let po tem, ko je bila rezilna žica razpeta po naši južni meji, ta še vedno ni do konca odstranjena, voditelji EU pa bolj razmišljajo o tem, kako ljudem preprečiti prihod v Evropo, kot o tem, kako rešiti življenja ljudi, ki se utapljajo v Sredozemskem morju.

Iz te jeze do nehumanega političnega odločanja se je rodila ideja za animacijo Maček med vrati. Mirnjav, glavni modri maček v filmu, je slovenski politik, ki mačkam, ki poskušajo priti v zahodne države EU, zapira pot v obljubljeni deželo. Animacija nosi mednarodni naslov Catlands, ki aludira na idejo politično povezanih narodov, kot je Evropska unija, slovenski naslov pa je Maček med vrati, kar meri na poseben položaj Slovenije v tem kontekstu. Gre za državo, ki ni glavna begunska destinacija, ampak le prehodno ozemlje, kljub temu pa je njena begunska politika brutalna. Film je namenjen vsem evropskim državljanom, da se povežemo v občutku sramu, ki bi ga morali čutiti zaradi naše brezsrdne begunske politike. S sprejemanjem sramu nam bo morda uspelo v sebi ponovno odkriti kanček človečnosti.

VIZUALNA PODOBA

Svojo umetniško pot sem začela kot slikarka in pri svojem delu uporabljam žive in nasičene barve. Podoben princip sem uporabila v filmu Maček med vrati z namenom, da bi bila animacija varljiva – na videz lahkotna in brezskrbna, medtem ko v svojem bistvu to nikakor ni. Izogibam se uporabi silhuetnih linij in obliko in volumen raje gradim s poenostavljenim senčenjem, ki omogoča barvam medsebojni stik in vpliv. Kolažna tehnika računalniške animacije omogoča izdelavo vizualno mehkejših mačjih teles, ki delujejo nekoliko tridimenzionalno, kar vse prispeva k vizualni privlačnosti animacije. Za animiranje z računalnikom sem morala svojo slikarsko izkušnjo prevesti v digitalni svet, kar je bilo težko zaradi ploskovitosti in arteficialnosti računalniške podobe, a hkrati sem vedno rada delala z računalnikom, saj ta daje več možnosti za eksperimentiranje.

Ob snovanju likovne karakterizacije mačk sem študirala pasme mačk in jih primerjala z različnimi fotografijami evropskih politikov ter tako skušala najti nekaj podobnosti. Iskala sem pravo ravnovesje med živalskimi elementi in nekoliko humanizirano različico mačk. Enako velja za obnašanje – včasih mačke sedijo kot ljudje, nikoli pa ne hodijo kot ljudje, še vedno ližejo svoje tačke in podobno. Mislim, da ima živalsko vedenje razorožujoč učinek na gledalca, saj se ta počuti bolj sproščeno v vlogi zunanjega opazovalca, a ker so po drugi strani nekateri elementi bolj človeški – kot npr. večerja –, ima vedno tudi občutek, da nekaj ni čisto prav, *da je nekaj gnilega v deželi mačji*.

GLASBA IN ZVOK

Filmska glasba in zvok sta mi predstavljala poseben izziv. Takoj sem vedela, da želim uporabiti Beethovno Deveto simfonijo, a vprašanje je bilo, kje. Ker je prvi del filma v svojih političnih konotacijah zelo subtilen, sem njen znameniti napev poudarila šele v končnem prizoru. Delčki partiture se skrivajo tudi v prizoru večerje v vili, vendar je melodijo namenoma težko nedvoumno zaznati. Z glasbenikom in skladateljem Tomažem Gromom že dolgo sodelujem, a to je prvo filmsko soustvarjanje. Občudujem njegovo eksperimentiranje z zvokom in glasbo, njegovo neobičajno rabo glasbil – elektronsko gnanih tolkalc za bobne ter eksotičnih instrumentov,

materialov in igrač, s katerimi proizvaja izjemne zvoke. Njegovi koncerti so zelo performativni, vizualno ekspresivni, zato sem želela, da tudi mačke v filmu vsaj enkrat zaigrajo v živo.

Veliko ljudi je prispevalo k videzu in zvenu filma. Podpora in ideje celotne ekipe so bile zelo dragocene in na tem mestu bi se rada vsem zahvalila za njihov doprinos k filmu.

V PRIHODNJE

Še naprej se bom ukvarjala z animacijo in jo morda združila z dokumentarnim filmom. Zadnje čase me najbolj zanimajo tematike dela, delavskih pravic, kritika destruktivne delovne etike, bulšihiti* in podobna vprašanja, ki zadevajo vse več ljudi. A kaj več kot to je še prezgodaj reči. Predvsem upam, da bo Maček med vrati našel svoje občinstvo in morda premaknil nekaj src, misli in teles.

* Kot jih je definiral David Graeber
in je termin v slovenščino prevedla Aleksandra Rekar.

